

Goigs al Gloriós Màrtir Sant Feliu, Africà

PATRÓ DE LA PARRÒQUIA DE TORELLÓ

Puix que us heu mostrat propici
i els devots no desoïu:
Feu que amem el sacrifici
Patró nostre Sant Feliu.

La ciutat escil.litana
us ofrena ric bressol;
vostra vida cristiana
prest s'eixampla i pren el vol;
a l'escola amb gran desfici
els millors llocs conqueriu:

L'Església era perseguida
a principis del trescents;
n'era Espanya envermellida
dels martiris sangonents.
Deixeu l'aula i el bullici
i amb Cugat Vós hi partiu:

Embarqueu vers Barcelona
on es queda Sant Cugat;
cap a Ampuries i Girona
vostre zel us ha emmenat,
on Rufi amb el seu seguici
l'epopeia amb sang escriu:

Només falta que comenci
als fidels dona consol;
ja en son himne ho diu Prudenci
que a sa veu en creix l'estol.
Si d'Apòstol és novici
de la fe abranda el caliu:

Rufi mana amb salvatgisme
que l'assotin un cop pres:
tot ho reb amb heroïsme,
per ço un àngel li és tramès
que li endolça aquell suplici
mentre el cura, compassiu:

No adoreu, quan us obliguen,
falsos ídols; d'uns corcers
a la cua, per ço us lliguen
i us arrastren pels carrers;
del tirà aquest nou caprici
lloant Déu Vós resistiu:

Lligat a una pesant mola
sou de cap llençat al mar;
lleu com una banderola
hi floteu, pregant encar;
com si el mar fos d'artifici
i no us vulgui ser nociu:

Vostres carns, per fi, a Girona,
us esquinça el fer butxí
mentre us baixa la corona,
resplendent, un Serafi;
amb la mort, ver natalici
la victòria aconseguí:

Vostra fama desseguida
s'esbandeix com bona olor;
creix la fe, amb nova embranzida
on us prenen per Patró.
Prompte en palpa el benefici
qui està sota vostre ombriu:

Una lluita és nostra vida:
tots a dintre la sentim;
sols posant a la carn brida,
ens podem lliurar del llim.
Cada jorn s'arrapa el vici
i extirpar-lo ens és més viu:

El dolé és l'humana herència:
a tothom ha de garfir;
concediu-nos paciència,
ensenyeu-nos a sofrir,
puix val més que dur cilici
sofrir tal com Vós sofríu:

Contra el Crist l'infern renova
lluïta a mort, sens perdre alé;
per quan torni aquesta prova
enfortiu-nos en la fe.
Defensà el Crist amb desfici
sigui nostre distintiu:

Puix, sofert en el suplici,
entre els màrtirs resplandi:
Feu que amem al sacrifici
Patró nostre Sant Feliu.

Lletra de JOAN CASTELLS

Música de RAMON VILA, pbro.

Dibuixos de JOAN RIFÀ

Entrada i final.

Chor.

Puix que us heu mostrat propici i els devots no desoïu: *Feu que amem el sa-* cri -

ret. ----- Estrofes.

- fi - ci Pa - tró nos - tre Sant Fe - liu. La ciu - tat es - cil - li - ta - na us o - fre - na ric bres -

- sol; vos - tre vi - da cris - ti - a - na prest s'ai - xam - ple i pren el vol; a l'es - co - la amb gran des - fi - ci els mi -

Chor. ret. -----

llors llocs con - que - riu: *Feu que amem el sa - cri - fi - ci Pa - tró nos - tre Sant Fe - liu.*

L'Excm. i Rvm. Sr. Bisbe de Vich, Dr. Ramon Masnou, s'ha dignat concedir cent dies d'indulgències als qui devotament resin o cantin aquests goigs